

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 370

гр. Пловдив, 20.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

като разгледа докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно частно
наказателно дело № 20215000600613 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по Глава XXII - чл.345 вр. с чл.249 ал.3 вр. с ал.2 вр. с чл.248
ал.1 т.3 от НПК.

Образувано е по постъпил от ОП – Пловдив частен протест срещу протоколно
определение №1028/19.11.2021г., постановено по НОХД № 2053/2021г. по описа на
Окръжен съд – Пловдив.

С протеста се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на
атакувания съдебен акт, недоволства се от направените от съда изводи с формален
характер, а констатираното процесуално нарушение се счита за несъществено и
отстранимо в съдебната фаза на процеса. Прави се искане определението да се отмени
в атакуваната му част и да се постанови ново, с което делото да се върне на окръжния
съд с указания за разглеждането му по същество.

Постъпило е възражение срещу протеста, подадено от защитника на подсъдимата
Н. В., в което се изразява съгласие с виждането на съда и се отправя искане
атакуваното определение да се потвърди. **ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН
СЪД**, проверявайки законосъобразността, правилността и обосноваността на
атакуваното определение, намира и приема за установено следното:

Протестът е подаден в срок, от легитимирана страна в процеса, срещу подлежащ
на атакуване съдебен акт, поради което се явява ДОПУСТИМ. Разгледан по същество,
този съдебен състав намира протеста за НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Делото е образувано в ОС – Пловдив по внесен обвинителен акт срещу Н.Г.В.,

която е обвинена в извършване на две престъпления - по чл. 197, т.3 вр. с чл.195, ал.1, т.4, пр.3 вр. с чл.194, ал.1 от НК и по чл. 249, ал.1 вр. с чл.26, ал.1 от НК.

В проведеното разпоредително заседание, от защитника на подсъдимата са направени оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в досъдебната фаза на процеса, изразяващи се в неяснота, непълнота и противоречивост на описаните в обвинителния акт факти, релевантни за престъплението по чл. 249, ал.1 вр. с чл.26, ал.1 от НК. Окръжният съд е счел тези възражения за неоснователни. Подсъдимата и защитникът ѝ не са сезирали надлежно Апелативният съд по отношение на определението в анализираната му сега част, като от тях не е подадена частна жалба. В същото време, в депозираното от адв. С. възражение срещу протеста отново се развива подробно тезата, застъпена в първата инстанция, която обаче не може да се обсъжда от настоящия съдебен състав, тъй като определението в неатакуваната му част е влязло в законна сила.

Обструкции срещу другото предявено спрямо подс. В. обвинение - за извършено престъпление по чл. 197, т.3 вр. с чл.195, ал.1, т.4, пр.3 вр. с чл.194, ал.1 от НК, от подсъдимата и защитника ѝ в разпоредително заседание не са направили. По служебен почин, окръжният съд е счел, че съществено процесуално нарушение е налице, тъй като прокурорът е инкриминирал като предмет на престъплението чужда движима вещ – дамски портфейл, но не е оценил посочената вещ в парично измерение. По този начин, според съда, правото на защита на подс. В. е нарушено, а липсата на парична оценка на портфейла води и до неяснота относно съставомерните белези на престъплението.

Формално погледнато окръжният съд е прав, а за съжаление, строго формален е наказателният процес, особено касателно правото на защита, неизменна част от което е правото на информираност на подсъдимото лице относно това за какво престъпление е привлечено към наказателна отговорност. Известно е, че за да е налице годеен процесуален документ, поставящ началото на съдебната фаза на процеса /обвинителният акт/, той следва да отговаря на разписаното в чл.246, ал.2 от НПК, т.е., да съдържа факти, респективно, коректна правна формулировка на всички елементи от обективната и субективната страна на инкриминираното деяние – време, място, механизъм и начин на извършване на престъплението, всички признаци на съответното престъпление, които изискват квалифицирането му по общия състав или по квалифициран или привилегирован състав на същото престъпление. Законово изискване е и, ако има пострадало от деянието физическо или юридическо лице то да се индивидуализира, наред с посочване на настъпилите от престъплението съставомерни вреди и *техният размер*. Винаги, когато неяснота, противоречие, непълнота в съставомерните факти или в правната формулировка на обвинението е налице, налице е и съществено накърняване на правото на защита.

В контекста на казаното, и този състав е на мнение, че съвършено неясна е обвинителната теза относно предметът на престъплението по чл. 197, т.3 вр. с чл.195, ал.1, т.4, пр.3 вр. с чл.194, ал.1 от НК. Неясно остава дори за съда, за който се предполага, че има правни познания / какво остава за подсъдимата/, дали прокурорът е решил да инкриминира и дамският портфейл, и паричната сума в размер на 80 лв., или пък, е решил да не търси наказателна отговорност от подс. В. за противоправното отнемане на дамският портфейл, собственост на пострадалата П.. Начинът, по който е формулирано обвинението, и по фактите, и по правото, води до двусмислие, създава колебание относно обвинителната теза, която може да се тълкува двояко. От една страна, нееднократно в обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът набляга на факта, че подсъдимата е отнела дамски портфейл, в който са се съхранявали 80лв. Тези чужди движими вещи са инкриминирани и с диспозитива на обвинителния акт - и парите, и портфейла. Нещо повече, един от квалифициращите белези на престъплението – извършено по специален начин чрез ловкост, отново е обвързано с отнемането на портфейла, а не с отнемането на паричната сума. Не е спорно, че предмет на кражба могат да бъдат само вещи, които притежават парична стойност, а парична стойност на отнетият, според обвинението, с ловкост портфейл в обвинителния акт не е посочена и така съществен елемент от обективната страна на състава на престъплението липсва.

Вярно е, че прокурорът разполага с правомощието и да не инкриминира портфейла, но тогава би следвало да посочи, че се касае за вещь без стойност например, или, да отрази други съображения, поради което е решил да не го включва в обема на обвинението. След като обаче е решил да инкриминира посочената вещь като предмет на престъплението, а съобразно механизма на отнемането му, и като обуславящо по-тежка квалификация на извършеното от подс. В., е бил длъжен парична стойност на тази вещь в обвинителния акт да посочи, за да е наясно подс. В. / а и останалите страни в процеса, и съда/ за противоправното отнемането на какви вещи и на каква стойност от нея се търси наказателна отговорност. Неизпълнението на това задължение е довело до нарушаване правото на защита на подс. В..

Неправилно се счита, че порокът би могъл да се отстрани с изменение на обвинението, защото изменението предполага факти относно стойността на портфейла да са налични в обвинителния акт, като при установяване на по-висока стойност на тази вещь прокурорът разполага с възможността да измени обвинението. След като обаче никаква стойност на предмета на престъплението не е фиксирана, няма как тази стойност да се измени по пътя на чл.287 от НК. Обвинителният акт следва да е прецизен и отговарящ на изискванията по чл.246, ал.2 от НПК към момента на образуване на съдебното производство и към този момент съдът е длъжен да следи и служебно за допуснати процесуални нарушения, като преценката му не е и не може да бъде обусловена от съдебният акт по същество му, поради което и не може да се

сподели предложението на прокурора, чрез оправдаване на подс. В. във връзка с дамският портфейл, да се отстрани допуснатото съществено процесуално нарушение.

Изложеното до тук мотивира този състав да счете, че съществено, отстранимо процесуално нарушение, довело до нарушаване правото на защита на подсъдимата Н. В. е допуснато и като е стигнал до същият извод ОС е постановил правилен съдебен акт, който следва да се потвърди, поради което **ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД:**

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение №1028/19.11.2021г., постановено по НОХД № 2053/2021г. по описа на Окръжен съд – Пловдив в атакуваната му част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____